

## Hup, Holland, hup !

Den Haag, Egmond, Schoorl, Tilburg, Soest,... De gemiddelde wegatleet kent de kleppers van het Nederlandse wegcircuit uit het hoofd. Het kruim van de Belgische specialisten tekent maar wat graag voor heel wat races op Nederlands grondgebied. Wat trekt die betere nationale afstandslopers zo aan over onze noordergrens ?

*"De organisatie in Nederlandse races is simpelweg uitmuntend,"* verklaart Van Schuerbeek. *"Ze verwelkomen je bijzonder hartelijk en zijn gewoon enorm blij dat je komt deelnemen. In België ligt dat – zeker op de weg – wel enigszins anders. Bij ons primeert nogal vaak enkel de massa recreanten. Daar is niets mis mee, maar in Nederland vergeten ze naast de kwantiteit ook de kwaliteit niet."* Dat beaamt ook Els Rens. *"De omkadering in Nederland is telkens van een zeer hoog niveau. Dat is als atleet zeer aangenaam om te ervaren. Bovendien staat er niet zelden een erg breed topveld aan de start en zijn de parcoursen vaak erg snel."*

Regelmatig een nieuw (al dan niet officieel) wereldrecord op de weg, is dan ook niet vreemd aan onze Noorderburen. Onder meer in Nijmegen, Utrecht en Brunssum werden al internationale toptijden gelopen.

*"En dat trekt een bijzonder sterk en breed veld aan,"* weet Van Schuerbeek. *"Op een goed bezette Nederlandse wegkoers moet je je geen zorgen maken als je een groepje moet laten gaan. Tien seconden later kun je weer aanhaken bij 5-6 andere atleten. In België zie je je enige concurrent dan vaak meter per meter van je weglopen en kom je 2-3 minuten later alleen aan."* Dat snapt ook Stijn Fincioen. *"Het is een heel andere cultuur. Bij ons wordt er misschien meer gecrossst, maar in Nederland doet vaak ook de jongere garde mee aan de betere wedstrijden. Hoewel er op wedstrijden als Dwars door Brugge of de Antwerp Ten Miles een geweldige ambiance heerst, komen veel toppers er niet op af. Jammer !"*

*"Er zijn nochtans mogelijkheden,"* oppert Fincioen. *"Organisatorisch staan we sterk, maar de (sub)toppers worden vergeten. Dat je hier scheef bekeken wordt als je zelfs al een gratis startnummer probeert te verkrijgen, maar in Nederland mooie startpremies en overnachtingen krijgt aangeboden, zegt veel. Je wordt er als atleet echt in de watten gelegd."* *"Bovendien zit in Nederland de sportcultuur in het algemeen meer ingebakken,"* besluit Van Schuerbeek, die die ervaring ook in de praktijk omzette door drie maanden geleden voor een Nederlandse coach en trainingsgroep te kiezen. *"Daar kunnen wij als Belgen helaas nog wat van leren."*

Wie op dat vlak alvast weinig te leren heeft, is Ronald Veraart. De Nederlandse Oostendenaar is voorzitter van de Brugse atletiekclub ABAV en organiseert jaarlijks de voorjaarsklassieker Oostende-Brugge Ten Miles. *"Als Nederlander ken ik natuurlijk het stratencircuit in mijn vaderland door en door,"* aldus Veraart. *"Dat de sfeer in Nederland top is, zal ik niet ontkennen. Het niveau is er bovendien bijzonder hoog. Met onze Oostende-Brugge proberen we elementen uit het Nederlandse succesverhaal ook in België waar te maken. Het is een moeilijke strijd, maar we hebben zeker veel te bieden."*

Dat het wegcircuit in Nederland enorm hoog aangeschreven staat bij de Belgische atleten, moet Veraart met lede ogen aanzien. Toch blijft de financieel adviseur strijdvaardig. *"We hebben niet de middelen om startpremies aan te bieden zoals in Nederland, hoewel ook deze de laatste jaren serieus geminderd zijn,"* weet Veraart. *"We compenseren met een mooie omkadering voor de atleten en bieden hen vaak een overnachting aan. Ook met het prijzengeld kunnen we elk jaar toch heel wat toppers trekken."* In 2010 won zo de Keniaan Julius Arile. *"Begin deze maand werd die man nog vierde op de marathon van New York,"* zegt Veraart trots. *"Door elk jaar zo'n toppers aan te trekken, hopen we dat de Belgische atleten ook steevast voor onze wedstrijd blijven kiezen. Veel Belgische lopers komen immers pas als het niveau hoog genoeg is, dus timmeren we elk jaar heel hard aan ons deelnemersveld."* Dat er - zeker in België - een opmerkelijke toename is geweest in het aantal hardlopende recreanten, is ook Veraart niet ontgaan. *"In de breedte is lopen razend populair geworden. Het niveau is aan de top van de piramide wat geminderd, maar het aantal recreanten is werkelijk uit zijn voegen aan het barsten. Dat zie je ook aan de populariteit van Urban Trails of Color Runs. Hoe gekker, hoe liever. Al moeten de elite-atleten bij ons alvast niet vrezen dat ze daardoor in de kou komen te staan,"* verzekert de ABAV-voorzitter.

Tekst: Levi HOSTE



Atletiekleven - nr. 7 - 2013